

DOMMERHOLT

A D V O C A T E N

AANGETEKENDE MET HANDTEKENING RETOUR

ALSMEDE PER FAX: 0592 – 33 93 38 (exclusief producties)

Rechtbank Assen
Sector Bestuursrecht
Postbus 30009
9400 RA ASSEN

Datum 17 juni 2009

Inzake **Kevenaar, A. / Gemeente Emmen II**
Onze ref 090836/fa/uw
Uw ref 09 / 272 BESLU

Advocaat mr. K.A. Faber
E-mail ka.faber@dommerholt.nl
Doorkiesnr 0513 – 433 (secre.)

Geacht College,

Bij brief d.d. 16 april 2009 is namens mevrouw A. Kevenaar wonende aan de Emmen, hierna te noemen: 'eiseres', op nader aan te voeren gronden beroep ingesteld tegen de beslissing van burgemeester en wethouders van de gemeente Emmen, hierna te noemen: 'gemeente', d.d. 5 maart 2009 (verzonden 9 maart 2009) met het kenmerk 09.025559, waarbij na heroverweging de toekenning van een vervoersvoorziening aan mijn cliënte voor het vervoer van haar hoogbegaafde zoon naar zijn school is afgewezen, alsmede geweigerd is om de door eiseres geleden schade te vergoeden.

Een afschrift van het in beroep bestreden besluit is reeds overgelegd als productie 1.

Onderstaand treft uw rechtbank de gronden van beroep aan.

Daar het geschil waarover u wordt gevraagd een oordeel te geven een lange voorgeschiedenis kent, zal ik eerst deze voorgeschiedenis voor u schetsen.

Om een compleet beeld te schetsen wordt een groot aantal producties bijgevoegd. Om de voorgeschiedenis in een goed perspectief te kunnen plaatsen is er voor gekozen om ook de stukken die de gemeente reeds heeft overlegd opnieuw aan uw rechtbank te doen toekomen.

DOMMERHOLT ADVOCATEN
Heerenveen | Zwolle | Apeldoorn

www.dommerholt.nl

Stichting Derdengelden
Dommerholt Advocaten
ABN-AMRO 46.14.81.219

Abe Lenstra Boulevard 44
Postbus 225
8440 AE Heerenveen

T: (0513) 433 433
F: (0513) 433 421
E: heerenveen@dommerholt.nl

1. Voorgeschiedenis

Eiseres heeft bij de gemeente Emmen voor het eerst een aanvraag voor een vervoersregeling ingediend voor haar hoogbegaafde zoon Anand op 4 september 2000. Dit op advies van de leerplichtambtenaar van de gemeente Emmen, die haar aanraade haar zoon onderwijs te laten volgen op het uit negen leerlingen bestaande particuliere schooltje de Zonnedans in Noordbroek. Dit advies werd haar gegeven nu haar zoon Anand al maanden thuis zat zonder onderwijs en de gemeente ook geen andere oplossing wist (**productie 2 en 3**).

Op 4 oktober 2000 is de aanvraag afgewezen (**productie 4**). Dit daar binnen zes kilometer van de woning van eiseres zich een openbare en rooms-katholieke school bevond. Deze scholen zouden voor Anand de dichtstbijzijnde toegankelijke scholen met dezelfde levensbeschouwing zijn. Vergoeding van de reiskosten was volgens de gemeente dus niet aan de orde, nu dit in strijd zou zijn met de voorwaarden waaronder reiskosten op grond van de Verordening Leerlingenvervoer gemeente Emmen (hierna: Verordening) worden vergoed (**productie 5**).

Op 6 november 2000 is bezwaar aangetekend tegen het besluit van 4 oktober 2000 (**productie 6**). Dit daar de afstand van de Zonnedans tot de woning van eiseres meer dan zes kilometer bedraagt, de Zonnedans voor eiseres haar zoon de enige toegankelijke school in de directe omgeving is en ten onrechte geen gebruik is gemaakt van de hardheidsclausule in de Verordening (zie artikel 24). Dat de Zonnedans de enige toegankelijke school in de omgeving is voor eiseres haar hoogbegaafde zoon werd ondersteund door het advies van 27 oktober 2000 van de hand van psycholoog drs. C.A. van Buuren-Overvoorde die Anand psychologisch had onderzocht (**productie 7**).

Op 8 november 2000 is tevens een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend (**productie 8**). De zitting vond plaats op 29 november 2000 (**productie 9**). Bij uitspraak van 6 december 2000 heeft uw rechtbank het verzoek om voorlopige voorziening toegewezen (**productie 10**). De vervoerskosten naar de Zonnedans werden door uw rechtbank voor drie dagen per week toegewezen. Eiseres wilde Anand graag twee dagen per week zelf brengen. In bezwaar zou de gemeente volgens uw rechtbank moeten beoordelen of Anand geschikt is om regulier onderwijs te volgen en zo nee, of de Zonnedans geschikt is voor Anand.

Op 10 mei 2001 is het bezwaar door de gemeente gegrond verklaard (**productie 11**). Dit naar aanleiding van een advies van drs. S. Drent d.d. 17 januari 2001 (**productie 12**) en het advies van de bezwaarschriftencommissie d.d. 7 maart 2001 (**productie 13**). Een vervoersregeling werd toegekend van september 2000 tot en met februari 2001.

In het advies stelt drs. S. Drent dat Anand op de Zonnedans de juiste begeleiding en leerstof krijgt aangeboden. Zij adviseert Anand niet naar een andere school te verplaatsen. Tevens wordt er op kosten van eiseres een handlingsplan voor de Zonnedans geschreven en speciaal schoolmateriaal voor hoogbegaafde kinderen aangeschaft (**productie 14**).

Drs. S. Drent baseert haar positieve advies op een bezoek aan de Zonedans en hanteert daarbij het door drs. C. van Buuren-Overvoorde geschreven psychologisch verslag als leidraad. Naar de geschiktheid voor regulier onderwijs gaf de gemeente drs. S. Drent, ondanks de toezegging op de zitting van 29 november 2000, geen opdracht (**productie 15**).

Binnen 48 uur na ontvangst van het advies van drs. S. Drent deed de gemeente aan eiseres het voorstel om haar zoon op De Stoeke in Klazienaveen Noord te plaatsen. De school had zich bereid verklaard Anand als leerling op te nemen, indien er deskundige begeleiding zou komen. Eiseres is op dit voorstel ingegaan, onder meer omdat de Zonedans in haar bestaan werd bedreigd. Zij is slechts akkoord gegaan onder de voorwaarde dat het om een proefplaatsing zou gaan (**productie 16**).

De proefplaatsing mislukte evenwel. De begeleiding die in het kennismakingsgesprek was voorgespiegeld, werd namelijk niet geboden: er was geen kennis in huis over hoogbegaafdheid, geen materialen voor hoogbegaafden (anders dan door eiseres zelf meegenomen), geen remedial teaching, geen begeleiding en geen handelingsplannen.

Eiseres heeft zich ingespannen om van de proefplaatsing een succes te maken. Zij vond op eigen kosten drs. S. Drent bereid de overdracht naar De Stoeke te begeleiden. De Stoeke heeft van dit aanbod nimmer gebruik gemaakt (**productie 17**). Toen het slechter ging met Anand heeft eiseres de hoogbegaafdheidsdeskundige van de schoolbegeleidingsdienst Gelderland, drs. D.J. Janson, op eigen kosten ingehuurd om De Stoeke te adviseren (**productie 18**). Van het door hem op 29 maart 2001 uitgebrachte advies is geen gebruik gemaakt, noch van zijn aanbod tot het bieden van gratis ondersteuning (**productie 19**).

Doordat Anand niet het onderwijs en de begeleiding kreeg die hij nodig had, ging het slechter en slechter met Anand; hij verviel snel in het gedrag dat hem eerder maanden ziek thuis deed zitten. Ook toen nog heeft eiseres zich ingespannen om het tij te keren door de hulp in te roepen van een orthopedagoge en door een remedial teacher in Emmen te benaderen (**productie 20**). Laatstgenoemde trof een nerveuze jongen aan met kapot gebeten handen. De directrice van De Stoeke vond toen nog steeds dat het goed ging met Anand (**productie 21**). Professor dr. P. Span, die Anand 6 november 2001 psychologisch onderzocht, trof een getraumatiseerd kind aan en adviseerde psychotherapie (**productie 22**).

Gelet op het feit dat De Stoeke niet in staat bleek haar zoon het onderwijs te bieden dat hij nodig had en het met haar zoons gesteldheid slecht was gesteld heeft eiseres besloten in het nieuwe schooljaar haar zoon te plaatsen op de Internationale school Eerde. Dit na advies van deskundigen te hebben ingewonnen, omtrent het onderwijs dat deze school Anand zou kunnen bieden. De Zonedans was inmiddels opgeheven. Terugplaatsing naar deze school was dus geen optie meer.

Om haar zoon op de Internationale school Eerde naar school te kunnen laten gaan, was opnieuw een vervoersvoorziening nodig. Eiseres heeft op 8 juli 2001 opnieuw een aanvraag voor een vervoersvoorziening ingediend (**productie 23**).

Deze werd afgewezen op 20 augustus 2001 (**productie 24**). Er werd door de gemeente geen reden gezien om nogmaals toepassing te geven aan de hardheidsclausule van de Verordening. De Stoeke zou Anand goed onderwijs kunnen bieden. De gemeente meende dat De Stoeke dit kon, nu de SABD (nu bekend onder de naam Kobalt) na de schoolvakantie zou worden ingeschakeld. Echter, de SABD bood noch biedt individuele leerlingbegeleiding.

Eiseres heeft tegen de afwijzing bezwaar gemaakt op 10 september 2001 (**productie 25**). Gelijkzeitig is een verzoek om voorlopige voorziening ingediend (**productie 26 en 27**). Dit was nadat eiseres op 27 augustus 2001 bezoek had gehad van de leerplichtambtenaar die haar kwam melden dat het meldpuntkindermishandeling AMK zou worden ingeschakeld, omdat moeder haar kind vanwege de schoolwisselingen emotioneel zou mishandelen. De dag voor de hoorzitting bij de bezwaarschriftencommissie brengt eiseres de inspecteur-generaal van de onderwijsinspectie, mevrouw mr. drs. C. Kervezee, op de hoogte van wat zij voelt als 'bedreiging' en vraagt om hulp (**productie 28**). Mevrouw Kervezee stuurde per direct een stafmedewerker naar haar huis die bemiddeling startte (**productie 29**). Het gespreksverslag, waarin het gesprek dat volgde is neergelegd, is nooit weersproken. Integendeel, de gemeente was blij dat het zo goed ging met Anand op de Internationale school Eerde en vraagt eiseres het ministerie aan te schrijven voor hulp. Dit nu het om een elitair onderwerp gaat en de kosten voor de gemeente hoog zijn. Eiseres heeft bij brief d.d. 25 april 2002 de minister van onderwijs aangeschreven (**productie 30**).

Het verzoek om voorlopige voorziening is afgewezen bij uitspraak van 12 oktober 2001 (**productie 31**), nu niet was gebleken dat De Stoeke ongeschikt is. Ook was niet gebleken dat de Internationale school Eerde geschikt is en het dichtst in de buurt bij eiseres haar woning is. In de beslissing op bezwaar van 28 februari 2002 zijn de bezwaren ongegrond verklaard (**productie 32**). Dit ondanks een door eiseres ingebrachte verklaring van dr. D.J. Janson d.d. 23 november 2001, waarin D.J. Janson aangeeft dat op De Stoeke niet de juiste begeleiding en onderwijs werd gegeven (**productie 33**).

Op 11 april 2002 is eiseres in beroep gegaan tegen voornoemde beslissing (**productie 34**). Op grond van de zojuist genoemde verklaring van dr. D.J. Janson, alsmede het feit dat de gemeente haar beslissing baseert op een bij geen van de partijen bekend zijnde rapport Kuipers, verklaart uw rechtbank het beroep gegrond. De lange strijd leek nu snel beslecht te kunnen worden, omdat uw rechtbank in haar uitspraak van 25 maart 2003 (**productie 35**) aangaf dat de gemeente dient te onderzoeken of:

"Daadwerkelijk de door de deskundigen noodzakelijk geachte begeleiding van Anand op De Stoeke reeds voorhanden is."

Op grond van de uitkomst van dit onderzoek zou de gemeente in staat zijn te beslissen of artikel 24 van de Verordening (hardheidsclausule) door de gemeente dient te worden toegepast en een vervoersregeling moet worden toegekend.

Tevens gaf uw rechtbank in de uitspraak aan dat in de nieuwe beslissing op bezwaar door de gemeente dient te worden beoordeeld of eiseres en haar zoon schade hebben geleden.

Uw rechtbank overwoog dat tussen partijen niet in geschil is aan welke voorwaarden het onderwijs van eiseres haar zoon diende te voldoen.

In de uitspraak stelt uw rechtbank dat aan de door drs. S. Drent bij rapport van 22 december 2000 geformuleerde voorwaarden dient te worden voldaan. In de uitspraak van uw rechtbank zijn een aantal voorwaarden expliciet opgenomen:

- a. reguliere leerstof moet compact aan Anand worden aangeboden, zonder onnodige herhalingsstof- en oefenstof;
- b. in vrijkomende tijd moet Anand extra leerstof te verwerken dienen te krijgen waarbij een beroep wordt gedaan op de leereigenschappen van hoogbegaafde leerlingen.

Voor het overige verwijst u naar de rapportage van drs. S. Drent. Hierin staan ook nog de volgende voorwaarden opgenomen:

- a. een individueel leerplan en begeleiding;
- b. aandacht voor de sociaal- en emotionele ontwikkeling;
- c. plaatsing in een kleine groep;
- d. het aangeboden mag geen vrijblijvend karakter hebben;
- e. de taken moeten serieus beoordeeld worden en op het rapport vermeld worden.

Met deze voorwaarden kan aan de door drs. C. Van Buuren-Overvoorde aanbevolen individuele begeleiding van Anand vorm gegeven worden, dit in verband met het geconstateerde onderpresteren in relatie tot zijn begaafdheid (**productie 36**). 7

De gemeente heeft tegen deze beslissing hoger beroep aangetekend op 2 mei 2003, doch dit beroep weer ingetrokken op 27 juni 2003. Verwacht werd dan ook dat het onderzoek spoedig gestart kon worden en dat de vervoersregeling doorgang zou vinden. Dit bleek evenwel niet het geval te zijn.

Op 25 juli 2003 is eiseres genoodzaakt om een nieuw verzoek om voorlopige voorziening in te dienen (**productie 37**), omdat het onderzoek niet wordt uitgevoerd en er een vervoersregeling getroffen moet worden. Op 6 augustus 2003 bericht de gemeente dat een vervoersregeling naar de Internationale school Eerde wordt aangeboden (**productie 38**). Om deze reden wordt bij uitspraak van 20 augustus 2003 het verzoek om voorlopige voorziening afgewezen (**productie 39**). Daarin wordt voor de volledigheid vermeld dat de vervoerskosten niet terugbetaald hoeven te worden.

Op 8 ^{april} mei 2004 worden de bezwaren vervolgens ongegrond verklaard, omdat het CBO (het instituut waaraan de gemeente van plan was de opdracht te geven om het onderzoek uit te voeren) geen toestemming van eiseres zou hebben voor het uitvoeren van het onderzoek (**productie 40**).

De vervoersregeling werd dan ook per 9 mei 2004 stopgezet. Eiseres heeft daarop een verzoek om voorlopige voorziening ingediend, tegelijk met het indienen van een beroepschrift (**productie 41**). Bij de gemeente en het CBO was namelijk bekend dat eiseres medewerking wilde verlenen aan het onderzoek. Op de zitting van 19 mei 2004 komen partijen overeen, dat het onderzoek er alsnog komt, de vervoersregeling wordt voortgezet, de beslissing op bezwaar en het verzoek om voorlopige voorziening worden ingetrokken (**productie 42**). Vervolgens moet het CBO onderzoek doen naar de vraag die uw rechtbank heeft geformuleerd. Over de vraag die moet worden beantwoord ontstaat, ondanks dat uw rechtbank al tweemaal ondubbelzinnig te kennen heeft gegeven welke vraag beantwoord moet worden, een lange discussie die veel tijd in beslag neemt. De gemeente en het CBO wensen andere vragen beantwoord te krijgen. Eiseres wenst een antwoord op de vraag die uw rechtbank heeft geformuleerd (de correspondentie tussen partijen wordt ingebracht als **productie 43**). De gemeente en eiseres hebben uiteindelijk op 11 oktober 2004 overeenstemming over het feit dat de vraag van uw rechtbank dient te worden beantwoord (**productie 44**). Vol vertrouwen stuurt eiseres op verzoek van de gemeente op 15 oktober 2004 de gevraagde stukken naar het CBO met een begeleidende brief (**productie 45**). In de brief wordt de opdracht van de rechter expliciet herhaald. De onkostennota wordt volgens afspraak naar de gemeente gestuurd (**productie 46**).

Naast dit onderzoek wenst de gemeente tevens in bezwaar onderzoek te doen naar de volgende vragen:

1a: Hoe was de inschatting van deskundigen omtrent deelname van Anand van Zelderen in regulier onderwijs?

1b. Welke begeleidingsmogelijkheden kon basisschool De Stoeke bieden op het moment dat Anand leerling was op die school, zodanig dat Anand daar succesvol naar school had kunnen gaan?

2. Wat is de situatie op dit moment, welke vorm van onderwijs (regulier of niet) en welke vorm (en) begeleiding heeft Anand van Zelderen op dit moment nodig.

Nadat overeenstemming is bereikt over het feit dat de door uw rechtbank geformuleerde vraag dient te worden beantwoord, wordt besloten ook dit onderzoek te doen laten plaatsvinden. De correspondentie hierover wordt als **productie 47** ingebracht. Op 27 april 2005 volgt het eerste rapportverslag van het CBO naar vraag 1a. De conclusie van het CBO is dat Anand niet aan regulier onderwijs kan deelnemen (**productie 48**).

Op 26 juli 2005 wordt door de gemeente opnieuw de vervoersregeling stopgezet (en biedt de gemeente een reguliere school aan) (**productie 49**). Eiseres tekent hiertegen bezwaar aan en dient een verzoek om voorlopige voorziening in (**productie 50 en 51**). Ook Defence for Children schaart zich in dit geding achter eiseres en doet een beroep op de rechten van het kind (**productie 52**). Partijen komen, naar aanleiding van de conclusie van het rapport van het CBO d.d. 27 april 2005, ter zitting mediation overeen (**productie 53**). Voorlopig wordt de vervoersregeling dan ook doorgezet.

dat laatste was 19 juli 04 prod. 43

In de mediation komen partijen niet tot overeenstemming. Eiseres verzoekt uw rechtbank daarom uitspraak te doen. Op 15 december 2005 geeft de gemeente per brief te kennen na het onderzoek van het CBO tot een nieuw besluit te komen (**productie 54**). Tot die tijd wordt de vervoersregeling gehandhaafd. Het verzoek tot voorlopige voorziening wordt om die reden dan ook afgewezen bij uitspraak d.d. 20 december 2005 (**productie 55**).

Na de uitspraak van uw rechtbank van 20 december 2005 dienden de onderzoeken door het CBO voortgezet te worden. Het duurt evenwel tot 2 augustus 2007 voordat een verslag verschijnt van het CBO waarin de beantwoording van vraag 1b centraal staat (**productie 56**). Eiseres verneemt bij toeval dat er een verslag is en ontvangt 13 september 2007 een exemplaar. Onwetend van het verslag is eiseres in onderhandeling met de gemeente over een schikking. Naar vraag 2 van het aanvullende onderzoek is tevens onderzoek ~~gedaan~~, maar nimmer is door eiseres een concept onderzoeksverslag ontvangen (**productie 57 en 58**). *gestart*

Op grond van het verslag waarin de beantwoording van vraag 1b centraal staat, wordt door de gemeente besloten om een hoorzitting plaats te laten vinden. Dit ondanks het feit dat hierin niet de vraag die uw rechtbank beantwoord wilde hebben wordt beantwoord. Naar aanleiding van de hoorzitting wordt door de bezwaarschriftencommissie op 18 december 2008 geadviseerd om de bezwaren gegrond te verklaren. Tevens dient volgens de commissie door de gemeente een beslissing te worden gegeven over het verzoek om schadevergoeding. De gemeente wijkt evenwel van het advies af en verklaart de bezwaren ongegrond op 5 maart 2009.

Tegen deze laatste beslissing richten zich nu de gronden van beroep.

2. Onderzoeksvraag geformuleerd door de rechtbank

Beroepsgrond 1:

In de beslissing op bezwaar (alsmede in het verweerschrift dat in bezwaar is ingediend) stelt de gemeente dat de resultaten van het deskundigenonderzoek dat de rechtbank had opgedragen bekend zijn en behoren te leiden tot ongegrondverklaring van het bezwaar. De gemeente stelt evenwel ten onrechte dat de onderzoeksvraag die door uw rechtbank is geformuleerd, is beantwoord c.q. aan het onderzoek van het CBO ten grondslag ligt.

Vraag 1a van het door de gemeente verlangde extra onderzoek is als eerste door het CBO beantwoord. Deze vraag werd als eerste beantwoord in de veronderstelling dat daarmee snel duidelijkheid zou zijn omtrent de mogelijkheden om de hardheidsclausule toe te passen. Bovendien werd hiermee feitelijk een belofte ingelost die de gemeente uw rechtbank reeds op 29 november 2000 had gedaan, namelijk het onderzoeken of regulier onderwijs voor Anand geschikt is.

Deel 1a van het aanvullende onderzoek is op 27 april 2005 afgerond. Conclusie daaruit is dat het regulier onderwijs voor Anand geen optie is.

Dit onderzoek wijst daarmee uit dat De Stoeke als regulier basisonderwijs voor Anand nooit passend kon zijn. Hoewel dit onderzoek uitwees hoe het antwoord op de door uw rechtbank geformuleerde vraag zou moeten behoren te luiden, is de rest van het tweede onderzoek op aandringen van de gemeente voortgezet.

In het onderzoek dat het CBO vervolgens heeft verricht (uitgevoerd door dr. W.A.M. Peters) staat de volgende vraag centraal:

Welke begeleidingsmogelijkheden kon basisschool De Stoeke bieden op het moment dat Anand leerling was op die school, zodanig dat Anand daar succesvol naar school had kunnen gaan?

Vornoemde vraag is vraag 1b van het door de gemeente gewenste onderzoek. Dit onderzoek is afgerond op 2 augustus 2007. De verwickelingen en onvolkomenheden aan dit verslag zijn uiteengezet in de pleitnota en aanvullende gronden van bezwaar (**productie 59**) en worden hierna nog besproken.

Uw rechtbank heeft de gemeente opgedragen te onderzoeken of "*daadwerkelijk de door de deskundigen noodzakelijk geachte begeleiding van Anand op De Stoeke reeds voorhanden is*". Aan de beslissing op bezwaar wordt daarom ten onrechte het onderzoek gebruikt waarin vraag 1b centraal staat om de bezwaren van eiseres af te wijzen. Om deze reden kan de beslissing op bezwaar niet in stand blijven. De vraag die beantwoord diende te worden, is immers nog steeds niet beantwoord. De beslissing op bezwaar is daarmee tevens onzorgvuldig voorbereid en onvoldoende gemotiveerd. Bovendien wees het onderzoek naar deelvraag 1a reeds uit dat de bezwaren van eiseres gegrond dienden te worden verklaard.

Eiseres heeft na uw uitspraak van 25 maart 2003 bij de gemeente er vaak op aangedrongen om de door uw rechtbank geformuleerde vraag beantwoord te krijgen. Blijkens voornoemde correspondentie (zie productie 43 en 44) is tussen partijen ook overeenstemming bereikt over het feit dat dit de vraag is die beantwoord dient te worden. Pas nadat overeenstemming was bereikt over de vraag die beantwoord diende te worden (de vraag die uw rechtbank formuleerde), stemde eiseres in met het dringend gewenste tweede onderzoek van de gemeente.

Samenvattend:

Er is tot op heden nog steeds geen onderzoek verricht naar de vraag en dus ook geen antwoord op de vraag of "*daadwerkelijk de door de deskundigen noodzakelijk geachte begeleiding van Anand op De Stoeke reeds voorhanden is*", welke vraag uw rechtbank heeft opgedragen te onderzoeken bij vonnis d.d. 25 maart 2003 en 19 mei 2004. Deze vraag vindt u niet terug in het onderzoek van dr. W.A.M. Peters van het CBO. Nu voornoemde vraag centraal diende te staan en beantwoord had moeten worden, kan het onderzoek van het CBO waarnaar de gemeente verwijst in de beslissing op bezwaar, niet aan de besluitvorming ten grondslag worden gelegd c.q. is de beslissing onvoldoende gemotiveerd en/of onzorgvuldig voorbereid.

3. Advies commissie ten onrechte niet overgenomen

Beroepsgrond 2: De bezwaarschriftencommissie concludeert dat de bezwaren gegrond dienen te worden verklaard. Ten onrechte wordt door het college de bezwaren ongegrond verklaard, c.q. het advies van de bezwaarschriftencommissie niet overgenomen c.q. onvoldoende gemotiveerd afgeweken van dit advies.

De bezwaarschriftencommissie stelt dat op grond van het onderzoek dat de gemeente wenste uitgevoerd te hebben (vraag 1a en vraag 1b) de bezwaren gegrond moeten worden verklaard. Dit daar uit het ene onderzoek blijkt dat regulier onderwijs voor Anand geen optie is en uit het andere onderzoek blijkt dat dr. W.A.M. Peters niet concludeert dat de noodzakelijke begeleiding aan Anand werd gegeven. In tegendeel: uit het rapport lijkt juist de tegenovergestelde conclusie voort te vloeien.

Eiseres onderschrijft dit (gedeelte) van het advies van de commissie (voor nadere toelichting zie beroepsgrond 3). Uit het verslag van 2 augustus 2007 blijkt dat De Stoeke geen goede begeleiding of onderwijs kon bieden aan Anand toen hij daar naar school ging. In het verslag wordt aangegeven dat De Stoeke alleen maar de *intentie* had om op een zinvolle manier met hoogbegaafden aan het werk te gaan. Niet wordt geconcludeerd dat *in de praktijk* begeleiding en goed onderwijs werd gegeven aan Anand. De gemeente volgt het advies van de commissie volgens eiseres dan ook ten onrechte niet.

Waarom het advies niet zou moeten worden gevolgd wordt bovendien onvoldoende gemotiveerd. In de eerste plaats wordt er niet ingegaan op het standpunt van de commissie dat regulier onderwijs voor Anand niet geschikt is. Dit terwijl dit een cruciaal punt is voor de toepassing van de hardheidsclausule en direct tot gegrondverklaring van het bezwaar had moeten leiden. Ook wordt niet ingegaan op de constatering van de commissie dat uit het rapport van dr. W.A.M. Peters de conclusie kan worden getrokken dat ten tijde van Anand zijn aanwezigheid op De Stoeke *niet* de daadwerkelijk noodzakelijke begeleiding *werd gegeven*.

Het feit dat de schoolgids niets vermeld over het begeleiden van hoogbegaafden kinderen wijst juist op het ontbreken van deskundigheid. De gemeente vindt tevens ten onrechte steun voor haar beslissing in het feit dat leerkrachten in 2001 zijn bijgeschoold en in het feit dat schoolmateriaal aanwezig was. De leerkrachten zijn namelijk niet bijgeschoold op het moment dat Anand op De Stoeke zat. Het lesmateriaal dat aanwezig was, heeft eiseres zelf verzorgd maar is nooit gebruikt. De gemeente noemt bovendien te weinig aspecten van begeleiding die aanwezig waren om te kunnen concluderen dat De Stoeke inderdaad de juiste begeleiding en onderwijs heeft gegeven. De verklaringen van drs. D.J. Janson en andere ingeschakelde deskundigen geven juist aan dat er geen begeleiding was en ook niet het gewenste onderwijs werd gegeven.

4. Gebreken aan de inhoud en totstandkoming van het verslag van het CBO

Beroepsgrond 3: Aan het CBO verslag dat aan de beslissing op bezwaar ten grondslag is gelegd, kleven gebreken. De gemeente had haar beslissing dan ook niet hierop mogen baseren. De bezwaarschriftencommissie stelt tevens ten onrechte dat eiseres zelf met het CBO geschillen over de correcte naleving van de NIP-code dient op te lossen. De gemeente geeft in de beslissing op bezwaar aan het advies van de commissie niet te volgen. Op dit punt stelt de gemeente dus ook de commissie in het ongelijk en hadden de bezwaren gegrond moeten worden verklaard. In ieder geval wordt door de gemeente onvoldoende gemotiveerd waarom de NIP-code niet in acht hoeft te worden genomen.

Voor zover uw rechtbank van oordeel is dat de gemeente het CBO rapport aan de beslissing op bezwaar ten grondslag mocht leggen en de gemeente terecht is afgeweken van het advies van de bezwaarschriftencommissie is eiseres van oordeel dat aan het rapport van het CBO naar inhoud en totstandkoming gebreken kleven en om die reden de gemeente zich niet hierop had mogen baseren.

De gemeente stelt in het verweerschrift dat in bezwaar is overgelegd, dat het CBO een gerenommeerd onderzoeksinstituut is en dat het daarom gekozen is om het onderzoek uit te voeren. Het CBO is echter pas benaderd, nadat andere instanties afhaakten. De gemeente is van oordeel dat dit instituut (en dr. W.A.M. Peters die het rapport, waarop de gemeente nu zijn beslissing baseert, heeft gemaakt) niet over één nacht ijs is gegaan. Als naar de inhoud van dit advies wordt gekeken en de totstandkoming daarvan, kan evenwel niet worden volgehouden dat aan dit advies geen gebreken kleven. Het onderzoek is:

- a. in strijd met de NIP-code;
- b. kent "methodische" gebreken;
- c. bevat onjuistheden en is onvolledig;
- d. De conclusie waarnaar de gemeente in de beslissing op bezwaar verwijst, is onjuist, mede daar deze op verkeerde informatie is gebaseerd. Tevens nu de inhoud van het rapport en die van de andere rapporten een andere conclusie hadden gerechtvaardigd (zie hierover beroepsgrond 2).

a. NIP-code

In het procesverbaal van de zitting 19 mei 2004 is bepaald dat het onderzoek diende te worden uitgevoerd overeenkomstig de NIP-code, omdat dit een belangrijke waarborg biedt dat het zorgvuldig tot stand komt (**productie 60**). De bezwaarschriftencommissie stelt derhalve ten onrechte dat eiseres zelf met het CBO geschillen over de correcte naleving van de NIP-code dient op te lossen. Juist de naleving van de NIP-code garandeert immers dat het onderzoek op correcte wijze tot stand komt en er geen gebreken aan kleven, ook inhoudelijk niet. De gemeente geeft in de beslissing op bezwaar aan het advies van het college niet te volgen. Op dit punt stelt het de commissie in het ongelijk en hadden de bezwaren gegrond moeten worden verklaard, althans wordt onvoldoende gemotiveerd waarom de NIP-code niet in acht hoeft te worden genomen.

De NIP-code is door het CBO niet in acht genomen. In het schrijven van 3 oktober 2008 aan de bezwaarschriftencommissie wordt melding gemaakt van alle artikelen van de NIP-code die niet in acht zijn genomen: Artikel I 1.5.1, II 1.1.1-1.1.4, III 1.1.3, 1.1.5, 1.2.5, 1.2.7, 1.2.8, 1.3.5, 2.1.1, 2.2.1, 2.3.1-2.3.3, 2.5.1, 2.5.6, 2.5.8, 2.7.4, 3.3.1-3.3.4, 4.1.1, 4.2.1, 4.5.1 en 4.5.2. Aan de hand van een aantal voorbeelden zal worden aangetoond waarom deze artikelen geschonden zijn.

Het verslag van het onderzoek is aan het college op 2 augustus 2007 toegezonden, eiseres heeft het verslag pas gekregen op 13 september 2007, nadat ze er bij toeval achter kwam dat het verslag bestond.

Over de onderzoeksopzet is nooit gecommuniceerd. Dit is in strijd met artikel III 2.3.3 van de NIP-code. Eiseres zou hier bovendien nooit mee ingestemd hebben. Eerder heeft zij bij de rechtbank immers aangetoond dat de SABD totaal geen rol heeft gespeeld toen Anand op De Stoeke zat. Nu wordt deze instantie toch weer in het onderzoek betrokken. Op vragen en suggesties van eiseres haar zijde aan dr. W.A.M. Peters lopende het onderzoek wordt bovendien nimmer gereageerd.

De NIP-code is geschonden nu eiseres van dr. W.A.M. Peters nooit heeft mogen vernemen dat hij niet langer het onderzoek zou uitvoeren. Een beëindiging van de professionele relatie, noch de benodigde overdracht en instemming van eiseres met deze overdracht heeft plaatsgevonden. Dit is op grond van de NIP-code wel vereist. Voor eiseres is hierdoor bovendien onduidelijk waar en bij wie de vertrouwelijke stukken die zij heeft overlegd terecht zijn gekomen. Uit recente correspondentie met het CBO blijkt dat deze stukken zoek zijn geraakt (**productie 61**).

De brief van Lianne Hoogeveen van het CBO (zie productie 61) doet vermoeden dat er wel een overdracht heeft plaatsgevonden en dat het onderzoek is gedaan en uitgewerkt door iemand anders dan dr. W.A.M. Peters. Het onderzoeksverslag doet dit ook vermoeden: er wordt in het onderzoek in de derde persoon gesproken, aanhef en datum ontbreken, het is niet ondertekend, noch op officieel briefpapier gezet. Van wiens hand dit onderzoek nu is verschenen, is dus onduidelijk. Het kan van een ieder zijn.

Kortom, de NIP-code is bij de totstandkoming van het advies geheel niet in acht genomen. Hierdoor is het onderzoek niet in overeenstemming met de rechterlijke uitspraak tot stand gekomen en kan aan het onderzoek geen waarde worden gehecht.

b. "Methodische" gebreken

Er kleven aan het onderzoek ook procedurele gebreken, die los van de NIP-code staan. Zo is er onvoldoende onderzoek gedaan door dr. W.A.M. Peters en te weinig informatie verzameld om een gefundeerd oordeel te kunnen vellen. Er is slechts één kort bezoekje aan De Stoeke gedaan. In tegenstelling tot hetgeen de gemeente beweert, is in het geheel niet gesproken met Anand, noch met eiseres en evenmin met de deskundigen die eerder over Anand en zijn behoefte aan onderwijs en begeleiding hebben gerapporteerd.

Dit terwijl dit blijkt de brief van de gemeente van 26 augustus 2003 wel zou geschieden (**productie 62**). Dat er geen informatie is verzameld blijkt ook uit het feit dat nergens door de "onderzoeker" stellingen worden onderbouwd.

Het (ongedateerde) zorgprotocol waarnaar verwezen wordt, spreekt over het vormen van een dossier. Het dossier van Anand, waarvan eiseres betwijfelt dat deze er is - wat een zeer ernstig gebrek is, is niet bestudeerd of opgevraagd. Juist de gegevens die hierin kunnen staan, zouden veel informatie op kunnen leveren om de voorliggende vraag te beantwoorden. Het kan namelijk precies aangeven welke begeleiding er voor Anand specifiek is geweest. Dr. W.A.M. Peters spreekt ook nergens over wat voor Anand precies is gedaan, terwijl het daar nu juist in deze om draait.

Nergens wordt door dr. W.A.M. Peters exact aangegeven wanneer door De Stoeke aan de gestelde randvoorwaarden werd voldaan. Uit het rapport blijkt dus niet of De Stoeke werkelijk *tijdig* aan de randvoorwaarden voldeed. Ook blijkt niet aan welke randvoorwaarden is getoetst. Nergens worden deze randvoorwaarden geëxpliciteerd. De randvoorwaarden zijn evenwel een centraal begrip van de vraag die uw rechtbank beantwoord wenste te hebben. Hoe dr. W.A.M. Peters tot zijn opzet voor zijn onderzoek komt, valt niet na te gaan. Ondanks dat de randvoorwaarden niet worden geëxpliciteerd, wordt vanuit het niets wel geconcludeerd dat aan deze voorwaarden (hoewel onduidelijk wanneer) is voldaan.

Kortom, in tegenstelling tot de opdracht van de rechtbank is dr. W.A.M. Peters blind afgegaan op de verklaringen van De Stoeke. Er is nergens een kritische noot bij geplaatst, om informatie gevraagd, of een onderbouwing gegeven die het standpunt, dat aan de randvoorwaarden is voldaan, kunnen dragen. Ook is niet aangegeven wanneer aan deze voorwaarden werd voldaan (voor of na Anand zijn vertrek). De opzet van het onderzoek en daarmee ook de conclusie die wordt getrokken, rammelt van alle kanten. Dit laatste blijkt met name ook uit de verschillen die er bestaan tussen de rapporten van dr. W.A.M. Peters zijn hand. Het onderzoek naar deelvraag 1a en het psychologisch verslag ten behoeve van het beantwoorden van deelvraag 2 zijn veel "wetenschappelijker" onderbouwd als het onderzoek naar deelvraag 1b.

c. Inhoudelijke onjuistheden en onvolledigheden

Het rapport van het CBO bevat ook inhoudelijk onjuistheden en is onvolledig. Gesteld wordt dat er in 2000 een zorgprotocol was. Aan dit zorgprotocol wordt door dr. W.A.M. Peters veel belang gehecht. Dit zorgprotocol was er in 2000 echter niet. Indien dit er was geweest dan had dr. D.J. Janson het ten tijde van zijn onderzoek wel geraadpleegd. Dit zorgprotocol wordt nu overlegd, maar nergens blijkt of dit het zorgprotocol zou zijn wat in 2000 aanwezig was.

Peters stelt in zijn onderzoek dat er voldoende tijd voor begeleiding is op De Stoeke. De kleinschaligheid maakt dit mogelijk. Peters gaat daarbij echter voorbij aan het feit dat op De Stoeke met combinatieklassen worden gewerkt. Onderzoek heeft uitgewezen dat dan er juist veel minder tijd is voor begeleiding.

In het onderzoek wordt verwezen naar *verslag C*. Er blijkt dus duidelijk *een deel van het onderzoek niet afgerond* te zijn, want dit verslag is nergens terug te vinden. Ook in zoverre kan het college dus nog steeds geen gefundeerde beslissing nemen. Ook op het *onderdeel B3* wordt door de heer Peters *geen antwoord* gegeven, of verslag gedaan van de bevindingen.

d. Conclusie niet gerechtvaardigd

Ten onrechte is niet onderzocht of in de praktijk ook een goede begeleiding is gegeven. Dit had wel onderzocht dienen te worden. De aanwezigheid van de randvoorwaarden op papier – waarvan cliënt uitdrukkelijk betwist dat deze aanwezig waren – is onvoldoende om te kunnen concluderen dat de noodzakelijk geachte begeleiding voorhanden is. Overigens is dit niet enkel een constatering van eiseres dat hier aandacht aan diende te worden besteed. Ook de heer dr. W.A.M. Peters stelt dat dit onderzocht moet worden, en wel in zijn eerste onderzoek (waarin vraag 1a werd beantwoord) dat hij in opdracht van de gemeente heeft uitgevoerd.

De Stoeke was niet in staat de goede begeleiding en het gewenste onderwijs te bieden, want De Stoeke had namelijk geen ervaring met de begeleiding van hoogbegaafden. Dit bevestigt dr. W.A.M. Peters ook zelf in zijn onderzoek (pagina 2 van het onderzoek). Dat De Stoeke niet in staat geacht mocht worden Anand als onderpresteerder te helpen, zelfs al was er een cursus gevolgd, geeft dr. W.A.M. Peters feitelijk zelf te kennen, middels zijn schrijven in het conceptverslag van 27 februari 2006 (zie productie 58). In het advies schrijft hij dat er niet alleen individuele begeleiding moet zijn, maar dat er ook een persoon moet zijn die de begeleider begeleidt. Dat begeleiding van onderpresteerders, zoals Anand, belangrijk en moeilijk is, wordt door het CBO bevestigd op haar website (**productie 63**).

De intentie om zich bij te scholen was er bij De Stoeke inderdaad wel. Dit bleek pas na de zomervakantie plaats te gaan vinden, dus na afloop van het schooljaar dat Anand al op De Stoeke onderwijs volgde. Dat er wel tijdig bijscholing heeft plaatsgevonden betwist eiseres dan ook. Dr. W.A.M. Peters geeft bovendien zelf niet aan wanneer de cursussen zijn gevolgd en of dit voor Anand inderdaad tijdig was. Hij bevestigt juist in zijn onderzoek dat er *de intentie* was van de school om bijscholing te gaan volgen (pagina 2 van het onderzoek). Kortom, aan twee belangrijke voorwaarden (ervaring en kennis) waren niet voldaan toen Anand naar De Stoeke ging.

Dr. W.A.M. Peters heeft bovendien geen dossier van Anand aangetroffen, want deze ontbreekt in zijn verslag. Ook dit is een ernstig gebrek. Zonder een duidelijk handelplan kan immers geen goede begeleiding plaats vinden. Ook mevrouw Reitsma van De Stoeke heeft op 20 juni 2001 (**productie 64**) aangegeven dat er een plan zou moeten komen. Met andere woorden: deze was er toen niet. Eiseres had bovendien op grond van de praktijkrichtlijnen voor orthopedagogen betrokken moeten worden bij de opstelling van een dergelijk plan. Dat is nooit gebeurd waarmee met zekerheid kan worden gesteld dat dit plan er inderdaad nooit is geweest.

De SABD is nooit betrokken geweest bij de begeleiding toen Anand daar naar school ging. Pas op 20 juni 2001 heeft namelijk mevrouw Reitsma te kennen gegeven dat een intakegesprek die dag plaats had gevonden met de SABD.

De begeleiding zelf zou dus pas veel later opstarten. In dat gesprek werd bovendien over de begeleiding van de juf gesproken, niet over de begeleiding aan Anand. Mevrouw Van Gerven was ten tijde dat Anand op De Stoeke zat niet als specialist aan De Stoeke verbonden. Ook indien dit wel het geval was geweest had dit Anand niet gebaat, nu Van Gerven geen individuele begeleiding verzorgt (**productie 65**). Niet in geschil is dat Anand aangepast onderwijs en leermiddelen aangeboden moet krijgen. Anand heeft echter het normale programma, net als de andere kinderen, aangeboden gekregen op De Stoeke. Mevrouw Reitsma heeft zelf ook te kennen gegeven dat er geen geld was voor remedial teaching. Zij zou nog op zoek gaan naar materiaal, dit was voor Anand natuurlijk toen al te laat.

Dr. W.A.M. Peters had bovendien moeten kijken of de materialen, die volgens de deskundigen en de rechter nodig waren, zijn gebruikt. Dit heeft hij nagelaten. Welke materialen werkelijk werden gebruikt had dr. W.A.M. Peters eenvoudig kunnen achterhalen door dit bij eiseres na te vragen. Zij kan de materialen tonen. Ook dr. D.J. Janson had dr. W.A.M. Peters over de gebruikte materialen kunnen inlichten. Hij heeft immers destijds onderzoek daarnaar gedaan.

Dr. W.A.M. Peters stelt enkel in zijn onderzoek dat er voldoende materiaal is. Welk materiaal er is en of er voldoende materiaal is, wordt niet expliciet genoemd c.q. onderbouwd en inzichtelijk gemaakt voor een second opinion door collegae.

Eiseres heeft toen het met Anand steeds slechter ging op De Stoeke, de heer D.J. Janson ingeroepen als deskundige. D.J. Janson heeft De Stoeke geadviseerd en de mogelijkheid gegeven aan De Stoeke om hem om advies te vragen wanneer dat maar nodig was. Hiervan is nooit gebruik gemaakt door De Stoeke. Van een goede inschatting van de zorgbehoefte was bovendien geen sprake. Dit blijkt reeds uit het feit dat prof. dr. P. Span in 2001 een zeer beschadigde Anand aantrof.

Geconcludeerd kan worden dat Dr. W.A.M. Peters geen c.q. onvoldoende onderzoek heeft gedaan en dus ten onrechte stelt dat aan de randvoorwaarden tijdig was voldaan. Had dr. W.A.M. Peters zorgvuldiger onderzoek verricht dan had hij nooit tot deze conclusie kunnen komen.

5. Schade die door cliënte en haar zoon is geleden.

Beroepsgrond 4: Ten onrechte is in bezwaar niet onderzocht welke schade is geleden en of deze voor vergoeding in aanmerking komt.

In de uitspraak van de rechtbank van 25 maart 2003 is aangegeven dat het college gelijktijdig met de beslissing op bezwaar moet oordelen of schade is geleden en zo ja, hoeveel. Tot op heden is daar door het college nog steeds geen onderzoek naar gedaan, of een uitlating over gekomen. Gelet op het voorgaande hadden de bezwaren van eiseres gegrond dienen te worden verklaard en had hiernaar wel onderzoek moeten worden verricht. De bezwaarschriftencommissie heeft dit ook aan de gemeente geadviseerd.

6. Ten slotte

Eiseres handhaaft de eerder in bezwaar en beroep ingenomen standpunten. Ik verzoek u deze dan ook hier als herhaald en ingelast te beschouwen. De eerder ingediende gronden zijn als producties bij dit beroepschrift overlegd.

MET CONCLUSIE:

Op grond van het vorenstaande concludeer ik namens eiseres tot vernietiging van het bestreden besluit, met veroordeling van de gemeente in de kosten van het geding, de kosten van het bezwaar daaronder begrepen.

Hoogachtend,

K.A. Faber

